

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľa **J. V.**, bytom v P., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústredie, o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. marca 2008, č.k. 5Sd/24/2008-10, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 14. marca 2008, č.k. 5Sd/24/2008-10, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne č. X. z 28. septembra 2007 **z r u š u j e** a vec vracia odporkyňi na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 28. septembra 2007, č. X., ktorým rozhodla, že podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zák.č. 529/2006 Z.z. (ďalej len „zákon“) aj po preskúmaní zdravotného stavu naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 100/1988 Zb.) a nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia prislúchajúceho k dôchodku podľa § 82 zákona.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku od roku 2000, t.j. podľa zákona účinného do 1. januára 2004 (zák.č. 100/1988 Zb.) a že v súlade s ust. § 263a ods. 1 písm. c/ zákona bol jeho zdravotný stav posúdený podľa kritérií zákona č. 100/1988 Zb. Posudkoví lekári Sociálnej poisťovne, pobočky aj ústredia sa náležite zaoberali zdravotnými poškodeniami navrhovateľa, ich dlhodobosťou a vplyvom na jeho pracovnú schopnosť a v oboch prípadoch dospeli k záveru, že zdravotný stav navrhovateľa naďalej podmieňuje len čiastočnú invaliditu. Oproti predchádzajúcemu obdobiu, kedy bol navrhovateľ uznaný za čiastočne invalidného pre dnavú artritídu, v súčasnosti sú rozhodujúcim zdravotným postihnutím bolesti chrbtice v krčnej a bedrovej oblasti, tieto však tiež nepodmieňujú priznanie invalidity, keďže navrhovateľ je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu odvolal. Žiadal o prehodnotenie veci a posúdenie a priznanie nároku na invalidný dôchodok. Poukázal na to, že od roku 2000, kedy bol uznaný čiastočne invalidným pre koxartrózu III. stupňa, dnavú artritídu, reumatické bolesti kĺbov, ktoré ochorenia trvajú doposiaľ, bol niekoľkokrát operovaný, pridali sa ďalšie choroby a práceneschopnosť. Aj po posúdení zdravotného stavu bol znovu hospitalizovaný na neurologickom oddelení v P., následne prevezený do UVN v Ružomberku na vyšetrenia, o čom predložil aj lekárske správy a kópiu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti od 11. septembra 2007. Dôvodil aj tým, že pri posudzovaní zdravotného stavu neboli zohľadnené všetky ochorenia, ktorými trpí. Prostredníctvom úradu práce sa uchádzal o zamestnanie a rekvalifikáciu, avšak po konzultáciách s posudkovým lekárom odporkyne mu bolo oznámené, že jeho zdravotný stav nezodpovedá požiadavkám úradu práce. Poukazuje tiež na rozpor spočívajúci v tom, že krajský súd ustálil, že je práce schopný za osobitne uľahčených pracovných podmienok, hoci v tom čase bol od 11. septembra 2007 práceneschopný. Vytýkal súdu tiež, že rozhodol v jeho neprítomnosti, keď päť minút po stanovenom čase pojednávania mu bolo oznámené, že vo veci už bolo rozhodnuté.

Odporkyňa nepovažovala dôvody uvádzané navrhovateľom v odvolaní za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a o odvolaní rozhodol bez

nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil vec odporkyni na ďalšie konanie (§ 250l ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP).

Z obsahu pripojených administratívnych spisov odvolací súd zistil, že navrhovateľ bol uznaný čiastočne invalidným od 6. júna 2000 posudkom posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia pobočky Sociálnej poisťovne v P. 22. júna 2000, v ktorom posudku súčasne stanovila lehotu kontrolnej lekárskej prehliadky (KLP) na 09/2002. Navrhovateľ požiadal opätovne o invalidný dôchodok žiadosťou z 26. augusta 2002 a jeho zdravotný stav bol posúdený 13. septembra 2002 so záverom, že je naďalej len čiastočne invalidný, pričom v posudku z 13. septembra 2002 bola lehota ďalšej KLP stanovená na 09/2003. Pri KLP vykonanej 31. októbra 2003 bola lehota nasledujúcej KLP stanovená na 09/2006.

S účinnosťou od 1. januára 2004 bol prijatý zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý v prechodných ustanoveniach okrem iného stanovil, že invalidné a čiastočné invalidné dôchodky priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 sa považujú po 1. januári 2004 za invalidné dôchodky podľa tohto zákona (§ 263 ods. 1 zákona), súčasne v § 263 ods. 2 zákona umožnil preskúmať trvanie invalidity na nárok na invalidný dôchodok podľa tohto zákona pri prehliadke určenej pred účinnosťou zákona s lehotou jej uskutočnenia po 31. decembri 2003 (po 15. apríli 2004 aj u tých poberateľov invalidného a čiastočného invalidného dôchodku, u ktorých lehota ďalšej KLP nebola určená). V závislosti od výsledku preskúmania invalidity nárok na dôchodok zanikol (§ 263 ods. 4 zákona), nárok na pôvodný invalidný dôchodok sa určil podľa tohto zákona (§ 263 ods. 5 zákona), nárok na pôvodne priznaný čiastočný invalidný dôchodok sa vyplácal v sume, v akej patrilo do dňa preskúmania invalidity (§ 263 ods. 6 zákona) alebo sa priznal doterajšiemu poberateľovi čiastočného invalidného dôchodku invalidný dôchodok podľa tohto zákona, ak sa pri preskúmaní invalidity zistil pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% (§ 263 ods. 7 zákona).

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z.z. bolo vyslovené, že ust. § 263 ods. 2, ods. 4 až 7 zákona nie je v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a dňom vyhlásenia nálezov v Zbierke zákonov (18. júla 2006) uvedené ustanovenia stratili účinnosť.

Reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo prijatie zák.č. 529/2006 Z.z., ktorým do zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení boli (o.i.) vložené ustanovenia § 263a a § 263b s účinnosťou od 1. októbra 2006.

Podľa ust. § 263a zákona mala a mohla Sociálna poisťovňa postupovať a rozhodnúť výlučne len v prípade poistenca, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006.

V prípade navrhovateľa preskúmanie trvania čiastočnej invalidity podľa § 263 ods. 2 vykonané nebolo, lebo kontrolná lekárska prehliadka určená na 09/2006 voľa vykonaná 22. novembra 2006, teda už po náleze Ústavného súdu a v súlade s ním.

Neboli preto splnené podmienky pre to, aby odporkyňa vydala rozhodnutie podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zákona, tak ako to urobila preskúmaným rozhodnutím. Už z tohto dôvodu nemožno preskúmané rozhodnutie považovať za správne a vydané v súlade so zákonom.

Odvolačí súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil jej vec na ďalšie konanie.

Pokiaľ na základe žiadosti o prehodnotenie zdravotného stavu zo 7. mája 2007, v ktorej navrhovateľ uviedol, že od posledného posúdenia 22. novembra 2006 sa jeho zdravotný stav rapídne zhoršil a bol trikrát hospitalizovaný, posudkoví lekári posudzovali zdravotný stav navrhovateľa 7. septembra 2007, 7. decembra 2007 a 23. januára 2008 podľa zák.č. 100/1988 Zb., mohla na základe týchto posudkov odporkyňa rozhodnúť podľa § 263b zákona. Vzhľadom ale na obsah žiadosti zo 7. mája 2007, ktorú treba považovať za žiadosť o invalidný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. treba jeho zdravotný stav posúdiť z hľadiska kritérií invalidity stanovených v § 71 zák.č. 461/2003 Z.z. a rozhodnúť o nároku na invalidný dôchodok aj podľa zákona č. 461/2003 Z.z.

Náhradu trov konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo v konaní úspešný navrhovateľ trovy nežiadal a odporkyni nevzniklo právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. októbra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová